

vi ikke beskæftige os med her paa Rigsdagen, der maa en særlig Lov til, siger man. Nu har det vist sig, at vi fra Københavns Side fremsatte Forslag om en anden Ordning af Tilsynet her i København, en anden Ordning af Skoledirektionens Sammensætning end den, vi have i Øjeblikket. Men naar vi komme med saadanne særlige Forslag her til Rigsdagen og bede den om at lovgive paa dette Omraade, blive vi ogsaa afviste. Naar København vil ind under de almindelige Regler, som ere gældende for Statsunderstøttelse i det øvrige Land, siger man: Nej, det kunne vi ikke, København har sin særlige Lovgivning, og naar vi ville ændre denne Lovgivning, ville de Herrer ikke gaa med dertil. Det er umuligt at gøre dem tilpas. Nu er der foreslaaet en Kommission angaaende Tilsynet med Folkeskolen. Jeg mener, at da der her i Byen gaar 43,000 Børn i Folkeskolen; maa den dog regnes som hørende med til den danske Folkeskole, og der kunde være al Grund til at foretage Ændringer i den Maade, hvorpaa Tilsynet med den københavnske Folkeskole i Øjeblikket udøves. Jeg har derfor ment, at det var rimeligt, om denne Kommission ogsaa kom til at omfatte Repræsentanter her fra København. Hvorvidt den højtærede Minister vil gaa ind paa det, blev jeg ikke klar over ved de Konferencer, som vi have haft med Ministeren, men det kunne vi maaske nu faa at høre, naar den højtærede Minister tager Ordet.

Jeg skal saa blot gøre et Par Bemærkninger til det Mindretal, der i Gaar indlagde sig saa stor Berømmelse overfor Barbererne. Der er to Punkter paa § 26, hvor de samme 6 Medlemmer have sluttet sig sammen. I Gaar var de mod Barbererne, i Dag ere de mod Musikken. Men da de ere Yndere af langt Skæg og langt Haar, og det gerne er saa, at Musikere, de, som give sig af med Musik, bedst kendes paa, at de bære langt Haar og langt Skæg, burde de Herrer ikke gaa imod disse to uskyldige Bevillinger. Den ene er til Musikforeningen i Odense og drejer sig om 600 Kr., den anden er til Jydsk Kammermusikforening og drejer sig om 1,500 Kr. Vi have ikke villet stemme imod disse Bevillinger, fordi vi tro, at Udbredelsen af god Musik i Befolkningen er en overordentlig smuk og nyttig Gerning, som fuldt ud fortjener Statens Støtte. Jeg vil derfor haabe, at det ikke maa lykkes disse Medlemmer, som her have sluttet sig sammen, først mod Barbererne og nu mod

Musikken, at faa disse to smaa Bevillinger ud af Finansloven.

Halsted: Da jeg i det store og hele kan slutte mig til det Standpunkt, som indtages af Flertallet, er der kun enkelte Bemærkninger, jeg skal gøre, og det er i Anledning af nogle Samraad, som have været afholdte. De ere nævnte alle tre af den sidste ærede Taler. Det ene angaar Mellemskolen. Det ærede Medlem klagede over, at der var visse Byer, som ikke fik Tilskud til Mellemskolen, hvorefter andre fik det, og at de Skoler, som have været paa private Hænder og ere blevne solgte til Kommunen og omdannede til Mellemskoler, ere blevne solgte med det Statstilskud, de have faaet. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at dette Forhold ikke kan blive ved. Der maa en Regulering til. Om det er nødvendigt at gøre det ved Hjælp af Lovgivningsmagten, eller det kan ske administrativt, skal jeg lade være usagt, men jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det bliver nødvendigt at finde en Regulering med Hensyn til Mellemskolernes Tilskud. Jeg gaar ud fra, og det blev heller ikke modsagt i Finansudvalget, at naar disse Skoler overtages af Kommunen, og denne saa faar det Tilskud, der hidtil har været paa private Hænder, er det, fordi Kommunen overtager Skolen med Forpligtelse til at opretholde Realklasserne. Jeg gaar ud fra, at dette er Grunden, thi Skolen har oprindeligt faaet Tilskuddet som Realskole, altsaa, fordi den havde Dimissionsret som saadan. Der er dog her en væsentlig Forskel, idet det er Realskolens Afgangseksamen, som hjemler de unge Adgang til de forskellige Administrationsgrene, om end for enkeltes Vedkommende efter et bestemt Pointsantal. Jeg tror for øvrigt, at et enkelt Medlem har ønsket nogen Forandring i de fastsatte Pointsantal. Men selv om Forpligtelsen paa denne Maade bibeholdes, bliver der dog den Ulighed og Uretfærdighed her, at nogle af Kommunerne kunne faa Tilskud til deres Mellemskoler, andre ikke. Jeg vil kun gøre opmærksom paa Nødvendigheden af, at dette Forhold bliver reguleret. Nu betragtes de, som faa Tilskuddet, som Favoritter i Sammenligning med dem, der ikke faa det.

København er — det er det næste Punkt, jeg vil omtale — en af de Byer, der ikke faa Tilskud til Mellemskolerne. Ikke alene paa dette Omraade, men paa alle Omraader, hvor der gives Tilskud til